

Scheepstimmerman in hart en nieren! interview met Peter Schouten

door Rian Coumou

Woensdagavond 15 oktober. De boerenkool met worst staat klaar op het fornuis. Het bier wacht in de koelkast, als Peter Schouten aanbelt. Niet dat hij spraakwater nodig heeft. Ik ben door verschillende mensen binnen de stichting al voorbereid op zijn verhalen. Over zijn aversie tegen email en iPhones. Hoe hij in de jaren zeventig als puber al op de Y36 voer. En hoe hij als 22-jarige in 1983 op een tjalkje voor zichzelf begon als scheepstimmerman. “Daarna heb ik nooit een dag zonder werk gezeten”.

Laten we het eerst over de Boreas hebben. Wat is dat voor een schip?

De Boreas is een steekhengst, en wel de laatste houten steekhengst. De steekhengst - ook wel ‘zalmhengst’ genoemd - werd tot de eerste wereldoorlog gebruikt voor de visserij op zalm, en kwam vooral op de Zuid-Hollandse eilanden voor. De Boreas is waarschijnlijk voor 1900 ontworpen en gebouwd op een scheepswerf in Maassluis. Van 1906-1916 is de Boreas ook gebruikt door de waterpolitie.

Het scheepje heeft een aantal jaren liggen weg te rotten in een sloot aan de Kortenhoefse dijk, vlak bij mijn werf. Het dek en de roef waren ingestort, gras en varens groeiden uit de naden.

In 2008 werd door de SBH besloten om de Boreas te restaureren. Ria Geluk kreeg in 2008 subsidie binnen om het scheepje te lichten en veilig te stellen. Ruud Dreesman heeft zich daarna ingezet om subsidiegeld binnen te halen voor de restauratie. In juli 2013 belde Gerrit Zomer mij: “Wil jij de Boreas doen?”. Ik zei ‘ja’. Sinds januari dit jaar werk ik twee dagen per week met vrijwilligers aan de Boreas!

Hoe is je liefde voor oude schepen ontstaan?

Als heel kleine jongen zei ik al: “Ik ga later varen!” We woonden toen in Kortenhoef, een waterrijke streek. Ik hield toen al van water, maar niet van school. Dus mijn ouders zeiden: “Ja, je kan wel kapitein worden, maar dan moet je lang naar school”. Dus ja, dat ging het niet worden.

Toen er op een gegeven moment bij de buurman een

schouwtje lag, heb ik daar een hele middag naar liggen kijken. Gebiologeerd was ik. Met die buurman heb ik ook samen een piraatje getimmerd. Mijn vader zag hoe gek ik op bootjes was, en gaf mijn broer en mij de keus tussen een roeiboot die getuigd kon worden als zeilschouwtje of een plastic bootje. De keus was dus snel gemaakt. Dat roeibootje zou door Piet Dekker verbouwd worden. Ik bracht het naar zijn werf, en ja, toen was ik verkocht. Ik was toen 11 jaar, werkte er al mijn vrije middagen en verdiende eerst niets, en later een rijksdaalder per middag.

Toen mijn ouders naar Drente verhuisden, bracht ik iedere zomervakantie door op de werf van Piet Dekker. Ik leerde daar ook goed zeilen, ik mocht als maat onder andere mee op de TX33, een blazer en ook op de YE36.

En ging je ook nog wel eens naar school?

Toen ik 15 was, verhuisden mijn ouders naar Zeeland. Ik ging eerst naar school in Goes, op de Ambachtschool, maar niet veel later koos ik voor de streekschool in Middelburg. Een dag per week school, en de rest van de week werken, onder andere bij Van der Rest in Kats. Toen ik 17 was, begon ik bij Jachtwerf Brandsma. Ik verhuisde toen naar Friesland. Daar heb ik veel geleerd, en met name over de nieuwbouw van schepen.

Ik zou een hele Nieuwsbrief vol kunnen schrijven met verhalen van Peter Schouten. Hoe hij weer restauratiewerk bij Piet Dekker ging doen, hoe hij een klipperkocht en daarin een grotere werkplaats maakte, hoe hij aan de Wet heeft getimmerd. En later weer met Cees Droste aan de Alcyon. Dat laatste lijkt mij een mooie overgang naar de Stichting Behoud Hoogaars.

Door dat werk aan de hoogaarzen, kwam ik ook in contact met de vrijwilligers van de Stichting. Ik had in die tijd soms te maken met 12 vrijwilligers die mee hielpen aan de restauratie. Daar werd ik gillend gek van, dus toen ik met de Boreas begon, zei ik dat ik niet meer dan drie vrijwilligers per dag wilde. Samen met Gerrit Zomer zit ik in de Restauratiecommissie. Ik wil niet alleen staan voor de beslissingen, om problemen te voorkomen. Met de vrijwilligers is het goed werken.

Sinds januari dit jaar zijn wij er aan bezig. Het werd nieuwbouw, daar is niets aan te doen. De oude Boreas was niet te redden.

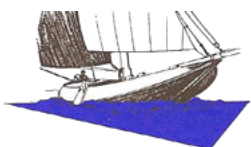
Vertel eens wat over je vrijwilligers?

Dat is lastig, want ik ga vast mensen vergeten. Maar goed, Ruud Dreesman, die regelt echt alles. Karel Koenen, is goud waard. Die kent alle ins en outs van de werkplaats en weet echt alles te vinden. Sjaak Oosterling, werkt heel precies en ontwikkelt zich als een ware scheepstimmerman. Maar dan hebben we ook nog: Gerrit Zomer, Kees Sanders, Tineke Appelo, Hans Loeve, Hans Priester, Ron Studulski, allemaal mensen met hart voor schepen. Zonder hen zou het allemaal veel langzamer gaan.

De boerenkool is al lang gezakt, het bier is op. Peter schuift in zijn klompen, maar op de drempel heeft hij nog een suggestie voor de SBH:

Ik mis jeugd bij de SBH. Waarom niet heel jonge zeeverkenneren er bij betrekken? Er zitten vast gastjes bij die net als ik op die leeftijd warm lopen voor oude schepen! Vroeger trok de jeugd vanzelf naar de schepen. Nu moet je de jeugd naar de schepen toebrengen. Dus waarom niet eens een hoogaars uitlenen voor een zeeverkennerenkamp? Dan zullen in ieder geval een aantal van die gastjes enthousiast worden!

***Peter Hamer heeft in 2011 een uitgebreid artikel geschreven in de Consent over de herkomst en de geschiedenis van de Boreas.**

- 1 De oude Boreas*
2 Start in Januari 2014
3 Februari
4 Februari
5 Maart
6 April
7 Detail
8 Oude technieken
9 Juli
10 September
11 Oktober

De restauratie van de Boreas wordt mede mogelijk gemaakt door:

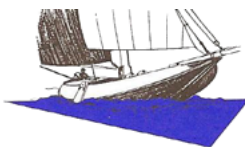

Koninklijke
Hollenstelle
Groep

Jos Boone
Watersport

Stichting
Specsavers
Steunt

Jos Boone
Watersport

Stichting
Specsavers
Steunt

